

35. Sven i Rosengård.

a. RE, S.L.S. 94, 36. (D)

b. LF, R3, 165, 317. (G)

c. PA, I.N.E. Saml. O. A. (N)

d. KI, S.L.S. 23, 63. (H)

e. ES, G. Dahlströms saml. (L)

f. KV, Bygdeminnen II, IV. (I)

MELODI.
Översikt.

a. *Öb*, Replot, Söderudden.

Sj. *Beata Lena Hallberg*, f. 1832 (lärt visan av sin mor).

Uppt. Vilhelm Sjöberg 1904.

Varianter.

Vann har du va - - rit så län - - - ge, du Sven i
ro - sen - gård? Men jag har va - rit i stal - - let, I
kä - ra mo - - der vår. I bi - den mig på
ro - - sen - stig, I vän - ten mig ej me - - - ra.

b. *Öb*, Lappfjärd.

Sj. Fru *Spolander*.

Uppt. Jonas Spolander 1875—1876.

Var har du va - rit så län - ge, du Sven i ro - sen -
gård? Jag har va - rit i stal - let, kä - ra mo - der min. I
vän - ten mig sent el - ler ald - rig.

c. *Ab*, Pargas.

Sj. Fru *Moberg*.

Uppt. Otto Andersson.

Var har du va - rit så län - - ge, svennen de ro - sen - de vår?

Jag har vattnat blac - ken, kä - ra mo - der vår. I vo - re väl I
vän - ten mig sent el - ler ald - rig.

d. *Åb*, Kimito.

Uppt. Karl Ekman 1891.

Var har du va - rit så län - - ge, Sven i ro - sen - gård?
Jag har va - rit i stal - - let, kä - ra mo - der vår. I
vän - - ten mig sent el - ler ald - rig.

e. *Nl*, Esbo, Gröndal.
Sj. *Terese Österberg*.

Uppt. Greta Dahlström 1932.

Vart har du va - rit så län - ge, Sven i ro - sen - gård?
Jag har vatt - nat häs - tar - ne, kä - - re mo - der vår.

f. *Öb*, Kvevlax, Norrminne.

Uppt. Else Tegengren.

Var ha - ver du va - rit så län - ge, Sven i ro - sen - gård?
Jag ha - ver ju va - rit i stal - let, kä ra mo - der vår.

TEXT. A. MA, Joukahainen IX, 263.
Översikt. B. KN, S.L.S. 1, 125.
C. Helsingfors, Svenssons saml. 6, 29.
D. RE, S.L.S. 94, 49. (a)
E. KB-TJ-NV-GK, S.L.S.-10, 451.
F. TJ, R5, 186, 351.
G. LF, R3, 165, 317. (b)

H. KI, S.L.S. 23, 63. (d)
I. KV, Bygdeminnen II, IV. (f)
J. EE, S.L.S. 47, 52.
K. Helsingfors, Svenssons saml. 6, 29.
L. ES, G. Dahlströms saml. (e)
M. TE, G. Dahlströms saml.
N. PA, I.N.E. Saml. O. A. (c)

A.

Malax. Sj. Johanna Sandnabba, född i Purmo. Uppt. Isak Smeds 1883.

1. »Var haver du varit så länge?»
— Sven i rosengård —
»I stallet har jag varit.»
— kära moder vår,
I vänten mig sent eller aldrig —
2. »Vad haver du gjort i stallet?»
»Jag har ryktat Brunan.»
3. »Var har du blodat rocken din?»
»Brunan har sparkat mig på magen.»
4. »Var har du blodat skjortan din?»
»Jag har stuckit min broder.»
5. »Vart skall du taga vägen?»
»Jag måste rymma ur landet.»
6. »Vad skall du göra av din gamla
fader?»
»Han måste föda sig med yxen.»
7. »Vad skall du göra utav din moder?»
»Hon måste föda sig med tenen.»
8. »Vad skall du göra utav din
hustru?»
»Hon måste taga sig en annan.»
9. »Vad skall du göra av din små
barn?»
»De måste stå och fälla tår på tår.»
10. »Vad skall du göra av din åker
och äng?»
»De måste falla under fäfet.»
11. »Vad skall du göra utav din hus?»
»De måste rockna¹ knut från knut.»
12. »Vad skall du göra av din pen-
ningar?»
»Dem giver jag åt vänner och grannar.»
13. »När kommer du åter igen?»
»När björken baras.»
14. »När baras då björken?»
»När granen lövas.»
15. »När lövas då granen?»
»När korpen vitnar.»
16. »När vitnar då korpen?»
»När svanen svartnar.»
17. »När svartnar då svanen?»
»När fjädren sjunker.»
18. »När sjunker då fjädren?»
»När stenen flyter.»
19. »När flyter då stenen?»
— Sven i rosengård —
»På den yttersta dagen.»
— kära moder vår,
I vänten mig sent eller aldrig —

B.

Korsnäs. Sj. Maja Vitaniemi. Uppt. Joh. Dahlbo 1882—83.

1. »Var haver du varit så länge?»
— du Sven i rosengård —
»Jag haver varit i stallet.»
— kära moder vår,
I vänten mig sent eller aldrig —
2. »Vad haver du gjort i stallet så
länge?»
»Jag haver skrapat blacken.»
3. »Du är så blodiger på din hand?»
»Ja, fålan haver bitit mig.»

¹ 'Ruttna'. Joukahainen IX, 264.

4. »Du är så blodiger på din arm?»
»Ja, fålan haver slagit mig.»
5. »Du är så blodiger på ditt svärd?»
»Ja, jag haver slagit ihjäl min bror.»
6. »Vart skall du taga vägen?»
»Jag måste rymma landet.»
7. »Vad skall du göra av åker och äng?»
»De måste ju ligga för var mans få.»
8. »Vad skall du göra av kreaturen din?»
»De måste ju också stickas ihjäl.»
9. »Vad skall du göra av din hus och knut?»
»Di får ju väl ruttna knut från knut.»
10. »Vad skall du göra av barnen din?»
»De få ju väl stå vid andras dörr.»
11. »Vad skall du gör utav hustrun (din)?»
»Hon får väl spinna för födan sin.»
12. »När skall du komma tillbaka igen?»
»När korpen börjar att vitna.»
13. »När börjar korpen att vitna?»
»När som svanan svartnar.»
14. »När börjar svanan att svartna?»
»När stenarna börja att flyta.»
15. »När skall stenen flyta?»
»När fjäddran börjar att sjunka.»
16. »När börjar fjäddran att sjunka?»
— du Sven i rosengård —
»När som domen kommer.»
— kära moder vår,
I vänten mig sent eller aldrig —

C.

Helsingfors. Sj. Vilhelmina Lehtinen (lärt visan av sin mor, som var från Österbotten).
Uppt. A. P. Svensson.

1. »Vart haver du varit så länge?»
— du Sven i rosengård —
»Jag har varit vid sjöstrand.»
— allra kär moderen vår,
I vänten mig sent eller aldrig —
2. »Hur är du så blodiger om din hand?»
»Hästen haver ju sparkat mig.»
3. »Hur är du så blodiger om ditt svärd?»
»Jag haver ju slagit min broder ihjäl.»
4. »Vart tänker du taga vägen då?»
»Jag haver ju tänkt att rymma bort.»
5. »Vad skall du göra av de barnen små?»
6. »De få gå för andras dör att söka där sitt bröd.»
6. »Vad skall du göra av din hustru då?»
»Hon får ju arbeta för födan sin.»
7. »Vad skall du göra med din trogna hund?»
»Honom jag tager med på vandrigen min.»
8. »När tänker du komma tillbaka då?»
»När stjärnorna dansa på himlen blå.»
9. »När börja stjärnorna dansa på himlen blå?»
»När gråstenen flyter på vattnen.»

10. »När flyter gråstenen på vatten?»
 »När korpen han vitnar och svanan blir blå.»

11. »När vitnar korpen och när blånar svanan?»
 »När solen den svartnar.»

12. »Och när svartnar solen?»
 »När himlens klockor klämta.»

13. »När klämtar himlens klockor?»
 — du Sven i rosengård —
 »När domsbasunen klingar.»
 — allra kär moderen vår,
 I vänten mig sent eller aldrig —

D.

Replot. Uppt. Vilhelm Sjöberg 1904.

1. »Vann har du varit så länge?»
 — du Sven i rosengård —
 »Men jag har varit i stalle.»
 — I kära moder vår,
 I biden mig på rosenstig, I vänten
 mig ej mera —

2. »Vad har du gjort i stalle?»
 »Jag har vattnat fålar alle.»

3. »Vi är ditt svärd så blodig?»
 »Jag slog ihjäl min broder.»

4. »Vad ärnar du då göra?»
 »Jag skall ur landet draga.»

5. »När får jag dig hemvänta?»
 »När kyrkan hon blir änka.»

6. »Och när blir kyrkan änka?»
 »När där finns inga bänkar.»

7. »När får jag dig hemvänta?»
 »När korpen han blir viter.»

8. »Och när blir korpen viter?»
 »När svanen hon blir svarter.»

9. »När får jag dig hemvänta?»
 »När järnet det flyter.»

10. »Och när flyter järnet?»
 »Då fjädrer den sjunker.»

11. »När får jag dig hemvänta?»
 »När alla enbär mogna.»

12. »När mogna enbär alle?»
 »Då flickor gift sig alle.»

13. »När får jag dig hemvänta?»
 »När sparven spänner höken.»

14. »Och när spänner sparven höken?»
 — du Sven i rosengård —
 »När höken blivit vinglös.»
 — I kära moder vår,
 I biden mig på rosenstig, I vänten
 mig ej mera —

E.

Gamlakarleby—Kronoby—Nedervetil—Terjärv. Sj. Sofia Finnilä. Uppt. H. Ståhl 1889.

1. »Vart haver du varit så länge?»
 — du Sven i roser vår —
 »Jag har varit i stallet, klappat blacken?»
 — I ömma moder vår —

2. »Var haver du blodat din skjorta?»
 »Blacken haver sparkat mig på magen.»

3. »Var haver du blodat din värja?»
 »Jag har stuckit ihjäl min broder.»

4. »Vart skall du nu taga vägen?»
 »Jag tänker att upp åt landet.»

5. »När kommer du hem tillbaka?»
 »När som gråstenen flyter på vattnet.»

6. »När flyter då gråsten på vattnet?»
»När som granarna bliva med löven.»

7. »När bliver då granar med löven?»
»När som björkarna bliva med barren.»

8. »När bliver då björkar med barren?»
»När som alla flickor bliver gifta.»

9. »När bliver då alla flickor gifta?»
»Uppå den stora domedagen.»

10. »När kommer den stora domedagen?»

— du Sven i roser vår —

»Uppå den yttersta dagen.»
— I ömma moder vår —

F.

Terjärv. Uppt. J. E. Wefvar.

1. »Vann haver du varit så länge?»
— du Sven i rosenvård —

»Jag har varit i stallet och skrapa
blacken.»

— I ömma moders vård —

2. »Vann haver du blodat din skjorta?»
»Blacken har sparkat mig i magen.»

3. »Vann haver du blodat din värja?»
»Jag har ihjälstuckit min broder.»

4. »Vart skall du taga vägen?»
»Jag har tänkt att ge mig på landet.»

5. »När kommer du hem tillbaka?»
»När som gränarna bliva med löve.»

6. »När kommer du hem tillbaka?»
»När som björkarna bliva med bare.»

7. »När kommer du hem tillbaka?»
»När som korparna bliva vita.»

8. »När kommer du hem tillbaka?»
»När som svanorna bliva svarta.»

9. »När kommer du hem tillbaka?»
»När som alla flickor bliva gifta.»

10. »När bliver då alla flickor gifter?»
»Uppå den stora dagen.»

11. »När är den stora dagen?»
— du Sven i rosenvård —

»Uppå den stora domedagen.»
— I ömma moders vård —

OTRYCKTA G. (str. enl. A: 1, 2⁴, 5, 8—10, 13¹16²,
TEXTER. 17¹15², 16¹18², 19). Lappfjärd. Sj. fru Spo-
lander. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

Översikt. H. (1, 2, 4, 5, 8, 9, 13¹16², 17¹15², 16¹18²,
19). Kimito. Uppt. K. Ekman 1891.

I. (1, 2, 4¹3², 4 a¹ 4², 9, 11, 13¹15², 16¹18²,
19). Kvevlax, Norrminne. Uppt. Else
Tegengren.

J. (4¹3², 4, 5, 13¹16², 17¹15², 16¹18²). Esse.
Uppt. J. Finnäs 1894.

K. (1—5). Helsingfors. Sj. Fru Lind-
holm, f. 1826 (lärt visan av sin mor). Uppt.
A. P. Svensson.

L. (1², 4, 5, 8¹9², 13¹16², 17¹15², 16¹18²,
19¹17², 18¹19²). Esbo, Gröndal. Sj. Terese
Österberg. Uppt. G. Dahlström 1932.

M. (1, 3) Tenala. Sj. Agnes Friman, f.
1902. Uppt. G. Dahlström 1928.

N. (1², 4, 3). Pargas. Sj. Fru Moberg.
Uppt. Otto Andersson.

Avvikelser i G—K enligt A.

¹ Vart . . . K, M; V. har . . . G, H, L
—¹ Jag har varit i stallet G, H, M; Jag
haver ju v. i s. I; Jag har v. vid sjöa-
strand K.

² har H; Vad gjorde du vid sjöstrand
K—² J. h. vattnat fålarne H; J. h. vattnat

fålen min K; J. haver ju skrapat blacken I;
J. h. vattnat hästarna L; J. h. vattnat
blacken N.

³ Vi är din hand så blodig K; Hur är du
så blodig om handen M—³ Jo, blacken
slog m. p. m. I; Bru haver mig sparkat J;

Gråhåsten han har sparkat mig K; Jo, blacken haver mig bitit M; blacken råka sparka mig N.

4¹ V. haver d. b. ner s. d. I; din skjorta J; vantarna din N; Var h. d. blodat ditt svärd J; Vi är ditt svärd så blodigt H, K, L—4² slagit H, K, L; J. haver G, I; ju s. ihjäl en I; m. broder ihjäl K; m. yngste b. ihjäl L; ihäl G; Näsan börja blöda N.

4a¹ Var har du gjort av din broder I.

5¹ Vad s. d. göra här K; då ta vägen H; då undan fly L—5² J. m. väl . . . G; [ur] G, J; J. skall r. av l. H; J. skall nu i landsflykt gånga K; J. skall fly till främmande länder L.

8¹ V. gör du då av d. h. H; Vart s. d. g. av hustrun din G; Vart lämnar du hustru och barn då L—8² Hon får spinna för födan H; Hon får väl spinna för födan sin G.

9¹ enligt 8¹ G, H; av barnen G; av barnen små H; V. s. d. med de små barnen I—9² D. m. väl komma i annan mans vård I; D. m. väl gå för andra mans dörr (*el. tigga födan sin*) G; De få gå för var mans dörr H, L; och fälla mången tår L.

10¹ Vart s. d. av åkern din G—10² Han får väl falla lind på lind G.

11¹ V. s. d. med dina vackra hus I—11² D. m. väl falla knut från knut I.

13¹ N. skall du komma G, J; tillbaka G, H; hem J; sen tillbaka I; tillbaka då L.

15² N. svarta k. han ljusnar I; N. k. han vitnar H, J; N. k. börjar vitna G; Då när. . . L.

16¹ [då] L; N. ljusnar svarta k. I; N. börjar korpen vitna G; korpen då J; Och. . . [då] H—16² Då när. . . L; N. s. hon s. H, J; börjar svartna G.

17¹ enligt 16¹ G, H, L—17² Då n. fjärdret s. L.

18¹ [då] fjärdret L—18² enligt 16² G, J; N. gråstenen han f. H; Då när gråsten f. L; N. stjärnan faller till jorden I.

19¹ enligt 16¹ G; flyter gråsten H, L; N. faller stjärnan till jorden I—19² Stenen han flyter aldrig H; När domens dagar stunda I; När solen går upp i väster G; Då när d. y. d. är och vi alla för domen skall stå L.

Om kv.¹ saknas i I, J, L; Du Sven i r. G; Du tvenne rosen god J; rosendegård K; Svennen de rosende vår N — Om kv.² Käre . . . L; Du kära . . . J; Kär moderen min K; Du dyra moder vår L; I vare väl, I vänten . . . N.